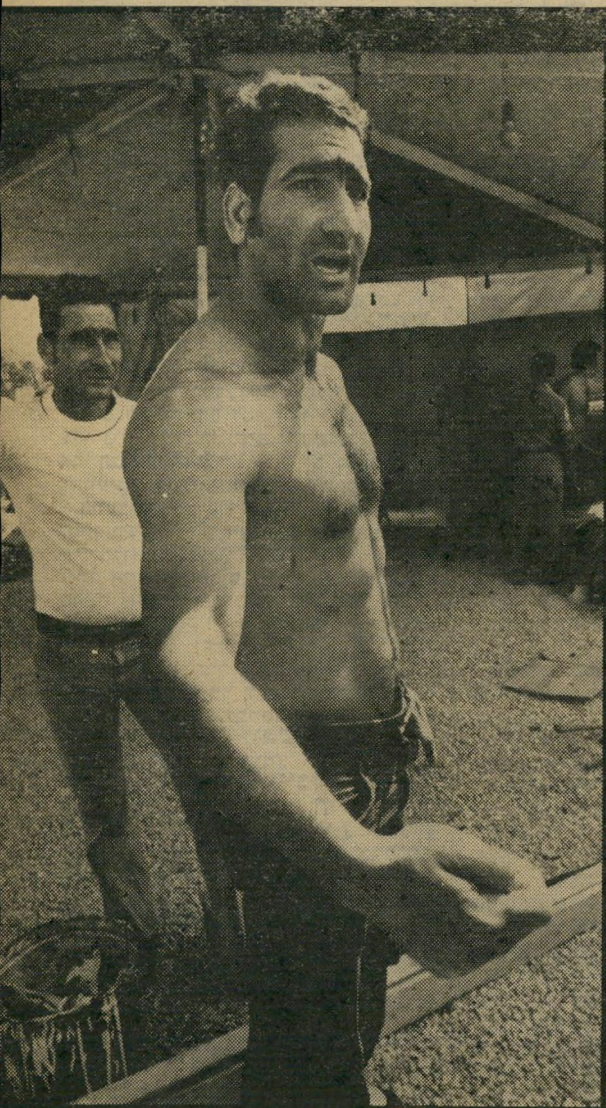

צ'יצ' הכריז מילחמת חורמה על סככות האבטיחים - מי ישבד ראשון?

על הסכין!

ה קויז התחיל. וקויז פירושו — שרר וולים קצרים, ים ואבטיח קר. הכל במקומו מונח מלבד האדום האדום הזה — האבטיח. ומדוע? מפני שצ'יצ' החליט להרוס ולחסל את סוכות האבטיחים. מולו עומדים בעלי הסככות ויורשיהם, השומרים זכויותיהם מזה עשרים שנה.

שני הצדדים מתעקשים: לראש העירייה אנשי מיטרה ופקחי עירייה קשוחים. לי אנשי האבטיחים — חברים, לקוחות, עקי שנות וציפיה לרווחים טובים. בקרב הר ראשון ניצח ראש העירייה. מישפחת לוי העלתה את הסככה שלה ופירקה אותה בו ביום. הצעד הבא — במישפט או ב- התנגשות אלימה. למי יהיה יותר כוח? מי ישבר? את זאת ידעו צרכני האבטיחים בעתיד הקרוב.

ברחוב ירושלים ביפו, בואכה דרך בת ים, מועלות מדי שנה סככות אחדות, שי בעליהן ירידים משכבר הימים. אומנם מתקיימת תחרות, אך הפרנסה מצויה ב- שפע ולכן הם יכולים להרשות לעצמם לתמוך זה בזה. לפני שבועות אחדים התי חילו בעלי הסוכות לבקש את רשיונותיהם השנתיים. לדבריהם ניתנו אישורים מת אימים מכל הגורמים עד אשר הגיעו לי עירייה. כאן סרבו לתת אישורים, שלחו מכתבי התראה והסבירו שהשנה לא יינתנו אישורים בשל "איכות החיים".

מה זה איכות החיים? מסביר אריה קרמר מאגף התברואה העירונית: "הסככות מפ ריעות לשכנים, הגיעו אלינו תלונות רבות. גם למיטרה היתה יד בהחלטה, המכונות מפריעות לתנועה הסדירה".

ביום החמישי בשבוע שעבר החל המאבק. בני מישפחת לוי, שאביהם הקים את הסככה לפני 21 שנה, החליטו להעלות את עמודי הסוכה, על אפו ועל חמתו של ראש העיר. הם הקימו קורות, (המשך בעמוד 66)

מוכר סמים, אז יותר טוב לגמור אותו קודם. מימין אם המשפחה בוכה. מה הוא עושה לי? הורס לי את המישפחה. לא יהיה אוכל ולא לימודים לילדים, אנחנו מישפחה גדולה וחיים בקושי."

„נשחוט את הילד!"
מאיים אלי לוי, אם הוא יחמס אותנו, אז נראה לו מי זה מישפחת לוי, אם הוא יכריח אותי לגדל ילד